

at være baggrund for politiske forhandlinger, der så gerne skulle føre til en skattereform.

En kommende skattereform skal ifølge kommissoriet inddrage en række hensyn, og jeg vil gerne fremhæve de vigtigste. Den skal sigte mod en markant reduktion af skatten på arbejdsindkomst, herunder sænke skatten på den sidst tjente krone. Den skal samlet set være fordelingsmæssigt afbalanceret, og i vurderingen heraf skal der tages hensyn til de statiske fordelingsvirkninger, konsekvensen for livsindkomster, dvs. dynamiske fordelingsvirkninger, samt sammenspillet mellem skat og sociale ydelser ved overgang fra overførselsindkomst til beskæftigelse.

Skattereformen skal gennemføres inden for de holdbare økonomiske rammer, der er fastlagt i 2015-planen, og skattereformen skal fremme regeringens ambitioner på klima- og energiområdet ved at tilskynde privatpersoner og virksomheder til at handle på en miljørigtig og en energirigtig måde. Kommissionen skal også inddrage globaliseringen og hensynet til et robust skatte- og afgiftssystem i overvejelserne om en samlet skattereform.

Jeg forventer at få en rapport fra kommissionen omkring den 1. februar 2009, og derefter vil de politiske forhandlinger så begynde blandt Folketingets partier. Det er mit håb, at der så kan findes en aftale, der balancerer imellem de forskellige hensyn, jeg har nævnt her.

Vi er i Danmark kendetegnet ved at have en stor social bevægelighed, og ved, at de sociale og økonomiske skel ikke er for store, og at sammenhængskraften i samfundet er god. Sådan skal det fortsat være, og derfor er det regeringens mål, at en skattereform skal være fordelingsmæssigt afbalanceret.

Kl. 15:24

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ja tak. Det er hr. Frank Aaen.

Kl. 15:24

Frank Aaen (EL):

Jo, men hvad mener man med fordelingsmæssigt afbalanceret? Er det også det, man har gennemført indtil nu, hvor den arbejdsløse, der bor til leje, og som kører på cykel, og som bor i et udkantsområde, har fået en lang næse, hvori mod den, der har den store Luksusmercedes, det store hus oppe i Nordsjælland, som har en chefstilling og en høj indkomst, har kunnet forgyldte sig med mange tusinde kroner? Det er jo ikke fordelingsmæssigt afbalanceret – det går jeg ikke ud fra.

Vil man lave noget, der er afbalanceret, så må man jo sørge for, at arbejdsløse, at syge, at pensionister, som på intet tidspunkt – hvad angår personskat – har fået så meget som én krone i lettelse af den her regering, får noget. Vil de få det?

Vil man tage initiativ til at sørge for, at den ulighed, der er vokset i den her regerings tid – for det er den på grund af skattepolitikken bl.a. – igen bliver nedbragt, eller skal vi se, at uligheden bliver ved med at vokse?

Skal der være noget til dem, der har allermindst, som ikke er på arbejdsmarkedet og heller ikke skal på arbejdsmarkedet, fordi de er pensionister eller syge? Vil man sørge for, at de får noget? Vil man sørge for, at de uligheder, der er vokset i perioden, bliver formindsket, eller skal de bare fortsætte? Jeg mener, at den slags principielle ting og principielle spørgsmål til indretning af vores skattesystem jo også er et bud til skattekommissionen om, hvad der skal være resultatet af deres arbejde. Vil man komme med den slags bud?

Kl. 15:26

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ja tak. Ministeren.

Kl. 15:26

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Jeg synes, det er godt at høre, at sandheden kommer frem, selv om hr. Frank Aaen prøver at undertrykke det en gang imellem, for nu bekræfter hr. Frank Aaen igen, at også de laveste indkomstgrupper har haft fremgang i forbindelse med regeringens skattepolitik. Det synes jeg er glædeligt. Det sagde hr. Frank Aaen til at starte med. Så var der en periode, hvor hr. Frank Aaen ikke rigtig ville være ved det, men nu kom det så frem igen, for man kan ikke komme uden om, at regeringens skattepolitik også har betydet, at de laveste indkomstgrupper ligesom alle andre indkomstgrupper har haft en indkomstfremgang. Det synes jeg er glædeligt, og det er værd at notere sig.

Så er det vigtigt, at Danmark – netop som jeg sagde – fortsat er et land, hvor de økonomiske skel ikke er for store, hvor der er en stor social mobilitet, og hvor det kan betale sig at arbejde. Det sidste er noget af det, som jeg synes er ret væsentligt, fordi hvis vi skal bevare et samfund med sammenhængskraft, skal der også være en gevinst ved at yde en ekstra indsats, ved at tage en uddannelse. Derfor er der nogle ting, som er ret væsentlige at holde fast i, herunder også at regeringen i de seneste år har opnået at skabe en